

ÁRNYÉKODBAN ITT...

*Gondolat, ne bánts engemet,
nem készülök még a jobb létre.
Ágyban, párnák közt mégis jobb,
mint egy harckocsiban elégyve.
De ha a tűz van előírva
a legtévesebb csatatéren,
én a nap tüzét választanám –
az süsse feketére vérem.*

*A nap meg olyan, mint az Isten.
Halálosztó szemét lezárja,
s az oktalan tervet újra írva
felmentést küld a fuldokló tájra.
Amíg a vakondok földet túrnak,
amíg a mustármag kikelhet,
én sem úzhetem el magamtól
a Teremtőtől kapott lelket.*

*Nézd ott azt a veterán tölgyet,
mily tántoríthatatlan jellem!
Törzsében vasmagot nevelt,
a láncfűrész szolgák ellen.
S mikor a berántott motorok
rátámadtak a hibátlan törzsre,
az acélfogak szikrázva hulltak
vissza az áldott anyaföldbe.*

*Így van jól, Sándor. Ha másként lenne,
árnyékodban itt én sem állnék.
Nálad jobban senki sem tudja,
hogy a halál furfangos játék.
Jön a drón, körbejár, megszagol,
majd töltődni tömegsírra száll.
Sándor, Attila, láthatjátok:
ilyen a végsőkig züllött halál.*